

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת בְּמִדְבָּר - חג השבועות 'תורת חיים'

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
 י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

און חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
 אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
 שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
 אגאל חביבה בת שולמית און בן נעמי
 שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
 סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
 און בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
 עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל נעמה בת שרה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

הרי לנו דוגמא לפרט מסוים שבו התורה מדריכה את האדם בדרכו בחיים. **ופרט זה לא ללמד על עצמו יצא אלא על הכלל כולו.** מכלל חשוב זה ניתן להבין את המשמעות של "אָשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת" - המופיע בברכה השניה של העולה לתורה.

ומכאן מגיעה המסקנה, שלא די לאדם ללמוד את התורה על מנת להכיר את תריו"ג המצוות, אלא התורה מאירה עיניים ומסירה עיוורון לקרב את האדם אל רצון הבורא.

כל זמן שהאדם לא השיג זאת מהתורה, **עדיין אין לו קניין בתורה, גם אם הוא יודע את כל התורה כולה בעל פה עם כל התרי"ג מצוות.**

אדם זה דומה לפקיד בחנות גדולה אשר חרף בקיאותו בכל מה שנמצא שם אין החנות שלו. כך להבדיל בתורה- כל זמן שהתורה לא מאירה את נפשו ואת נשמתו, חסר הוא את קניין התורה.

בנוסף להארת נתיבי החיים בעולם הרוחני, מלמדת התורה גם כיצד להתנהג בחיים הגשמיים. התורה 'תורת חיים' במובן הפשוט של המילה, שכן בכל מה שאדם מתלבט בחייו הגשמיים ואינו יודע כיצד לנהוג, עליו לפנות אל התורה וכשיתבונן בה ימצא כיצד עליו לנהוג.

מספר הגאון ר' יעקב ניימן זצ"ל (ראש ישיבת 'אור ישראל' בלידא ולאחר מכן בפתח תקווה) בספרו 'דרכי מוסר', על ה'סבא מקלם' זצ"ל:

יהודי נכנס לרבינו כדי להתייעץ עימו בענייני מסחר. מדובר בתקופה שבה נאסר על היהודים ברוסיה לקנות קרקעות. והנה הייתה ליהודי השואל הזדמנות נפלאה לרכוש שטח אדמה גדול.

בא האיש לשאול את ה'סבא' האם כדאי לקנות את הקרקע על שם פריץ אחד, **אדם ישר הנאמן עליו.** השיב לו ה'סבא' זצ"ל: "הבה נחפש את התשובה לשאלתך בתורה הקדושה".

מכיוון שהדבר היה בפרשת 'חיי שרה' פתח את החומש בפרשת השבוע ואמר לאיש: "הינך רואה מה שהתורה מספרת על אליעזר עבדו הנאמן והמסור של אברהם".

"עד כדי כך נאמן היה לרבו שכאשר ראה שהקב"ה המציא לו אישה עבור יצחק נפל על פניו ונתן הודיה לה', ובוודאי לא עשה זאת כדי להחניף לאברהם שכן הוא לא היה נוכח שם".

"והנה למרות נאמנותו הגדולה לא סמך עליו אברהם אבינו בלי שהשביעו תחילה. מדברי המפרשים משמע עוד יותר- אילו יכול היה אברהם ללכת בעצמו לא היה סומך כלל על עבדו".

"למדנו מכאן", סיים ה'סבא' ואמר, "בדבר הנוגע לעיקר חייו של האדם אין בוטחים באחר אפילו לא באדם נאמן כאליעזר עבד אברהם".

(סופו של המעשה היה, שהאיש לא שעה לעצתו של ה'סבא מקלם' ורכש את הקרקע על שם הפריץ, ואכן הפריץ מעל באמון שנתן בו ולקח את הקרקע לעצמו, ואותו אדם יצא נקי מנכסיו).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

ע"י	כניסת לבה	צאת לבה	רבני חס
י-ט	19:04	20:17	21:11
ת"א	19:22	20:15	21:08
תישכ	19:25	20:18	21:12
כ"ב	19:22	20:14	21:08

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
 לאיידה חיה בת אסתר
 ויליד אלחנן רפאל בן איריס
 ויליד אורי חיים בן שלי

ברצוננו להודות על תרומת אנשי הקהילה היהודית ג'קסון וויל שבפלורידה. למשה חמאוי, מאיר כהן ואורן גהריאן ה"ו. יהי רצון שיזכו לשפע גדול מאיתו יתברך

שואל ומשיב בהלכה - עורלה - חלק י'

האם נטיעת פרי בעציץ מחייבת בעורלה? וכן מה הדין באוכמניות, אננס, לבבות דקל, פאפאיה, סברס, רימון וכו'? **Ice** ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה': **תשובה** !

הנוטע גידול פרי בעציץ שאינו נקוב, חייב בעורלה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן רצד ס"ו), חזו"א (עורלה ס"ב). עציץ שאינו נקוב העשוי ממתכת, בחזו"א (עורלה אות לב) כתב שמדרבנן חייב בעורלה. אולם בשו"ת מנחת שלמה ח"א (סו"ס מא) העלה דאף מדרבנן אינו חייב.

קנה שתיל ממין פרי, וברצונו לנטוע אותו בגינה שבביתו כאשר סביב השתיל יש גוש עפר, שהשתיל ראוי לחיות כך 14 ימים? אין צריך למנות שלוש שנים מיום הנטיעה. וכשהוא מונח עם עפר בניילון, יקפיד שיהיה נקב בתחתית השקית בקוטר של 2 ס"מ, וכאשר יש כמה חורים מצטרפים יחד לשיעור זה. וטוב שיקח אותו שתיל במכונתית פתוחה מלמטה שלא יהיה הפסק של היניקה בשעת ההעברה. ואם העביר באופן שהופסקה היניקה, בדיעבד - אין לאוסרו. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"י (סימן לג), ובשו"ת שבט הלוי ח"ה (סימן קנו אות ב). וכתב בספר משפטי ארץ (עורלה עמוד 41) כאשר העציץ נקוב דינו כאילן שנעקר וניטע מחדש, ובדרך כלל יכול האילן לחיות עם העפר שבעציץ [אפילו למ"ד שלש שנים], רק יש להיזהר שלא יתפורר בשעת העברה ולכן יש להרטיב קודם את העפר. וכ"כ בספר קדושת הארץ (שם), חלקת השדה ח"א (סימן ט). וכאשר מעביר את השתיל באוטו עם חלון פתוח, מונים לו מנטיעה ראשונה. כ"כ בספר אסף המזכיר להגר"מ מאזוז שליט"א (עמוד שסג).

אין לאכול אוכמניות ללא כשרות מוסמכת, כי הרבה מהן אסורות באיסור עורלה. **מקורות:** משמיה של הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל.

אין נוהג באננס דין עורלה. **מקורות:** הגר"מ לוי זצ"ל בספרו ברכת ה' ח"ג (עמוד יח), ובשו"ת חלקת השדה ח"א (עמוד עב). יש לציין כי האננס רובו ככולו יכול חו"ל.

לבבות דקלים הנמצאים במרכז גזע הדקל [15 ס"מ מתחת למקום קציצת הלולב] ובנטילתו העץ מת, לא נוהג בהם דין עורלה. **מקורות:** במשנה עורלה (פ"א מ"ז): העלים והלולבים ומי גפנים וסמדר מותרים בעורלה וכו'. וכ"כ הרמב"ם (פ"ט ממעשר שני הי"ג), ובשו"ע (יו"ד סימן רצד ס"ב). ונראה, שהוא הדין לענין לבבות דקלים שדינם כעצים ומותר לאוכלם.

פרי הפאפיה אין נוהג בו דין עורלה אף בארץ ישראל. **מקורות:** שו"ת יחווה דעת ח"ד (סימן נב) היות והעץ נותן תוך שנה את פירותיו. ע"ש. וכן העלה הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל בקובץ תחומין (כרך ז עמוד 88). וכתב הגר"ש וואזנר בשו"ת שבט הלוי ח"ו (סימן קסה) להחמיר בפאפיה מדין עורלה, ודחה דברי הרב פעלים ח"ב (סימן ל). ע"ש.

נחלקו רבותינו הפוסקים האם שעונית סגולה הנקרא בערבית "פאסיפלורה" הוא מין אילן ונוהג בו דין עורלה, או שהוא שיח ודינו כירק, שאין בו עורלה. ולהלכה העיקר להתיר פרי זה תוך שלש שנים כדין ירק. **מקורות:** בספר 'כרם ציון' (אוצר פרי היוליים עמוד עה) העלה ששעונית סגולה אינו עץ אלא מטפס רב שנתי, גם בגידול טוב דרכו להפחית את היבול משנה לשנה. ובספר חלקת השדה ח"א (סימן טז) כתב ממחקר מתברר שתוך אחד עשר חודשי, כבר נותן פרי בשל וכתבו הפוסקים שאינו אילן, גם מכיון שיבול הפרי הולך ופוחת משנה לשנה בצורה משמעותית אינו עץ. ואף צמח זה גזעו חלול. וכן דעת הראש"ל הגר"ע יוסף והגר"מ אליהו והגר"ש משאש זצ"ל. וכן הביא במדריך שמיטה לחקלאים (עמוד 17). אולם בקונטרס הליכות שדה (גליון 37) הביא דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל ששעונית דינו כאילן לענין עורלה.

מעיקר הדין נוהג בפולי קפה ובקקאו דין עורלה לכל דבר, כיון שנאכלים בעודם מעורבים בסוכר. אולם במציאות - עץ הקפה לא מוציא פירות אלא לאחר ארבע שנים מנטיעתו. וכיוון שקפה מיובא מחו"ל, הוי ספק עורלה ומותר.

הסברס הוא אילן ויש בו דין עורלה. **מקורות:** הראש"ל בספר פרי האדמה ח"א (דף כ"ד ע"ב). ובשו"ת יחווה דעת ח"ב (סימן כא) כתב שברכתו העץ ודינו כאילן, ומינה לדין עורלה. וכן דעת הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל הו"ד בקובץ בית הלל (טבת תש"ע עמוד קכה). **ואם נטעו אותו לצורך גדר, אין בפירותיו איסור עורלה.**

ענפים חדשים שיוצאים מהשורשים שבקרקע של האילן כגון אותו המצוי בעץ רימון, יש בפירות משום עורלה. **מקורות:** חזון אי"ש (עורלה ס"ח), הגר"ש וואזנר בקובץ "מבית לוי" (כרך יז תשס"ג עמוד קד).

חֶסֶד מְפַלֵּא

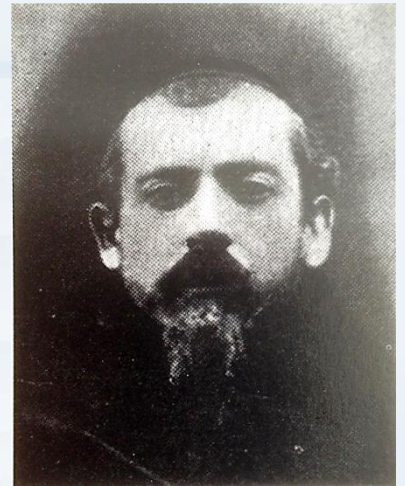
כאשר היה מרן הגאון הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל אברך צעיר, מיד לאחר נישואיו, בשוויץ, פגש שם את ידידו ר' חיים שטרן, שהיה מאורס וראה אותו עצוב ומדוכדך. שאל אותו הגרא"ל: "הרי אתה ב"ה הולך להקים בית בישראל ומדוע פניך רעים?". השיב לו: "מחר בלילה בעז"ה חתונתי ועדיין לא השגתי לנו מקום ללון"... אמר לו הגרא"ל: "אל דאגה, בוא עימי". הלכו מספר רחובות עד שהגיעו לאיזה מחסן. פתח הגרא"ל את הדלת, היו שם שתי מיטות, ואמר לידידו: "זה שלך!". לאחר תקופה התברר לאותו חתן כי חדר זה היה מושכר לרב שטיינמן ורעייתו, שהיו בשנה הראשונה לנישואיהם, ועקב מעשה זה, עברו לגור במשך חצי שנה... בעזרת נשים באחד מבתי הכנסת!

מינויים לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
--	---	---

אם ראשונים כמלאכים – הרב אברהם שמעון הלוי אנגל הורביץ זצ"ל

הגאון הרב אברהם שמעון הלוי אנגל הורביץ מזליכוב הי"ד - נולד בשנת ה'תרל"ו (1875) בזליכוב (עיירה הממוקמת בין וורשה לראדום). עוד בהיותו בגיל הרך התבלט בידיעותיו. כשהיה כבן שש נבחר אצל הגה"ק רבי יהושע'לי מקוטנא בכל שישה סדרי משנה כאשר בגיל זה היה כבר בקי בעשרים וארבעה ספרים: תורה, נביאים וכתובים, ורק לאחר שידע את כל המשניות על בורין, ניגש ללמוד גמרא. לאחר פטירת אימו אביו נישא שנית, והנער יצא ללמוד כעשר שנים רצופות בבית מדרשו של הרה"ק מקוזניץ רבי זליג אליעזר. בגיל י"ח שנה כבר היו שגורים על פיו כל מסכתות הש"ס מברכות ועד נידה, וכל הספרא והספרי, תוספתא ומכילתא.

לאחר שנישא ישב על שולחן חותנו. לאחר שנים, כשחמיו התרושש, חזר לזליכוב והתפרנס מייצור חומץ (היות ולא רצה להתפרנס מעסק התורה). בהמשך סחר בכלי חרסינה ולאחר זמן מה פשט את הרגל ובני משפחתו רעבו ללחם ולכן נאלץ לשמש כמגיד שיעור בישיבה לצעירים בצאנז (בעוד משפחתו נשארה בפולין). אחרי תקופה מסוימת עבר מצאנז להרביץ תורה בקשאנוב, משם הלך ללמד בישיבת 'בית ישראל' בסטולין. לאחר מכן שימש כר"מ בישיבת 'תומכי תמימים' של חסידי ליובאוויטש בוורשה. בהמשך שימש כמגיד שיעורים בישיבת 'חכמי לובלין' ובהמשך שימש כמשגיח. **גאון אדיר בתורת הנגלה וגאון הגאונים בתורת הנסתר. ענוותן מופלא. מרבית ימיו היה עסוק בתפילה, עטוף בטלית ומוכתר בתפילין. בעל רוח-הקודש.** נרצח בקיץ ה'תש"ג (1943) על ידי הגרמנים ימ"ש. חי כ-68 שנים.

אביו: ר' מאיר (בתחילה התפרנס מחומץ. לימים שימש כראש ישיבה בצאנז ובהמשך שימש ראש ישיבת ליובאוויטש. מיוחס בן אחר בן להשל"ה הקדוש ולרבינו זרחיה הלוי בעל ה'מאור'). **אשתו:** בת הגביר ר' משה פייגנבוים מגרוואלין. **מרבתי:** הרה"ג זליג אליעזר מקוזניץ (בן הרה"ק ר' יעקב מבלנדוב), הרה"ג אלכסנדר ברבי נפתלי הירץ, הרה"ג משה פרלוב. **מתלמידי:** הרה"ג שמואל הלוי וואזנר, הרה"ג ברוך שמעון שניאורסון (ראש ישיבת טשעבין), הרה"ג נתן לוברט, הרה"ג יצחק שטרנהלל.

מסופר שהגאון רבי יהודה מאיר שפירא (ראש ישיבת חכמי לובלין) הדפיס מודעה אודות משרת ראש הישיבה של ישיבת 'חכמי לובלין', וביקש מהמועמדים שיכתבו מה שלמדו ומדוע לדעתם הם מתאימים לשמש כראש ישיבה. רבינו בפשטותו שלח פתק שידוע ש"ס בבלי ירושלמי, מדרש, זוהר, ספרי מהר"ל, כתיבי רבינו האריז"ל, ספרי חסידות וכו' הגר"מ חשב, שאיש זה מהתל בו. אבל כשראה את הגאון הרב דב בעריש ידנפלד (הרב מטשעבין) ושאל אודות רבינו, שמע שמדובר רק מקצת שבחו.

○ יפר תלמידו הגאון הגדול מרן רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל שפעם ישב עם הגאון רבי מאיר שפירא לפני רבינו ועל כל דבר הביא סמך מלשון הזוהר, פסיקתא, פי' הר"ש בטהרות וכו' ואחר כך נאנח רבינו, כי גברה עליו השכחה. רבי מאיר שפירא התפלא, שכן אם כבוד תורתו זוכר הכל עכשיו, מה היה זוכר לפני השכחה? וענה שמלפנים היה יכול לסדר כל הש"ס במוחו עפ"י שיטת ר"ת, רבינו פרץ, מהר"י ברצלוני וכו' **ואם לדוגמא היה לומד בתוספות דברי ריב"א, היה עובר במוחו כל דברי ריב"א בש"ס אם מתאימים לסברא זו, וכיום אין ביכולתו לזכור זאת...** בשבתות של ארבע פרשיות היה מתפלל לפני העמוד, והיה אומר את הפיוטים ללא סידור.

○ יפר תלמידו הגה"ח ר' נתן לוברט זצ"ל: רבינו ידע את שישה סדרי משנה על פה עם כל הגירסאות. כידוע ישנן גירסאות רבות לנוסח המשנה. פעם אחת למד עם תלמידים שישים דפי גמרא במסכת זבחים בבת אחת. מאידך, לאחר פטירת הגר"מ שפירא, מסר רבינו שיעורים בישיבה. או אז למד בעיון רב כשבעה דפי גמרא במסכת חגיגה במשך כחורף שלם. בשיעורו התקשה פעם בהבנת דברי תוספות מסויים שרבים נילאו לפרשו, למחרת הגיע לשיעור, **וחיווה דעתו, שיש להגיה בתוספות תיבה אחת.** שאלוהו: מניין לו זאת. והשיב: **"כך גילו לי מן השמיים!"**

○ יפר יהודי זקן, שהיה מתלמידי רבינו: "רבינו חיבר ספר בקבלה ואמר לי לפני השואה, שעתידיים לאבד מישראל שישה מיליון יהודים, וזאת לפי שבזמן שחטאו ישראל בעגל היו שישים ריבוא מבני ישראל, ואיתא שכל נשמה, שהייתה בדור ההוא, מתחלקת לעשר נשמות בדורות שאחריהם, ואכן הרגו שם שישה מיליון יהודים", הוא כתב כעין יומן בכל יום ויום, מה שאמר לו רבינו.

○ יפר תלמידו הג"ר יצחק שטרנהלל שלמד אצלו בצאנז (בספרו כוכבי יצחק) - בל"ג בעומר חזר רבינו בע"פ על כל המשניות, שבהן מוזכר רשב"י עם הרע"ב ותוס' יו"ט. ובלמוד החומש היה מציע שלשים-ארבעים קושיות ומתרחץ את כל הקושיות בתירוץ אחד.

○ יפר ר' שמחה זייאנץ מסאן-פאלו, שפעם אחת הלך עם רבינו ברחוב ועברו ליד חנות ספרים, שבעל החנות הניח ספרים מחוץ לחנותו, ואז יצא לאור הספר 'תוצאות חיים' על שבת מהגאון האדיר ר' מנחם זמבא. עזר רבינו ועבר על כל הספר ובאמצע אמר: "זה כתוב ברשב"א במס' פלוני וזה ברמב"ן במס' פלוני וזה בשו"ת רעק"א ועוד ועוד... וזה גם אני אמרתי" וכך אמר הרבה מאוד פעמים.

בחג הסוכות בבוקר, לפני שבירך על האתרוג, חזר בעל פה על מסכת סוכה, ולא החסיר אף דיבור אחד מפירוש רש"י.

○ שלימד בישיבת חכמי לובלין נתקלו באיזה תולדות על חנוכה שבמבט ראשון נראה קשה להבנה, וניגש איזה בחור לרבינו לשאלו מה הפשט בתולדות מוקשה זו. החל רבינו לומר במשך כמה שעות הקדמות מקבלה ועניינים שונים, רק לאחר כל האמור הסביר לו, מה כוונתו בזה עפ"י ההקדמה שהשמיע קודם לכן, וכל דברי התולדות נתחווירו ונתבררו.

○ בקיץ ה'תש"ג, בעת חיסול גטו קרקא, הוצא רבינו לדרכו האחרונה מעוטף בטליתו. הבחין בו איש משטרה יהודית ורצה להצילו. רבינו סירב ואמר: **"כלך לך מזה! אינני רוצה שתצילני! ברצוני לצאת יחד עם כל היהודים- על קידוש ה'!"**

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

כחו של דיבור

מצלמה יקרה. לא שהיה מותר אצלנו בישיבה להחזיק מצלמה, רק שזה היה לפני ימי חנוכה, שבו נהגו בישיבה שבה למדתי, לנסוע לירושלים כדי להשתתף ב'הדלקת הנרות' במעון קודשו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל."

"לאחר ההדלקה הייתה לנו הזדמנות נדירה להיכנס ולהתברך מפיו. בימים אלו אישרו רבני הישיבה להחזיק מצלמה כדי לצלם את כל המעמד מלא ההוד."

"עם המצלמה הזו שהוא גנב, הוא הספיק לצלם כמה 'תמונות משפחתיות', ומבלי משים הוא מסר לי את המצלמה עם אותן התמונות."

"נוכחתי לדעת, שהשערת הבחורים היא אכן נכונה, והבחור ה'חשוד' הוא אכן הגנב. למעשה, מבין הבחורים, אני הייתי היחיד, שידעתי בוודאות את זהותו של הגנב."

"הבנתי, שהבחורים לא רק הגזימו ב'גזר הדין' שהם ביצעו באותו בחור, אלא שהם כבר חיפשו לנקום בו והשפילו את אותו בחור במילים, שאי אפשר להעלות על הדעת, ובכל מקום שראו אותו עשו בו שפטים."

"החלטתי לעשות מעשה. נעמדתי על ה'בימה' שבמרכז בית המדרש, וכשהשתררה דממה, אמרתי בדרמטיות: "אני יודע בוודאות מיהו הגנב."

כמובן שכל הבחורים הקשיבו במתח, הם רצו לקבל מידע וודאי על זהות הגנב, ואז אמרתי: "הגנב לקח לי מהארון את המצלמה, וכעת כשהוא החזיר לי אותה, אני רואה את התמונות, שהוא צילם במשך הזמן, שהמצלמה הייתה ברשותו, יש שם תמונות של בני משפחתו."

וכאן סיימתי את דבריי: "אני רוצה לומר לכם בוודאות, שההתעללות שלנו בחור, שאנו חושדים בו שהוא הגנב, היא התעללות שווא."

כמובן שבעקבות דבריי הבחורים הפסיקו במעשיהם, ואף חלקם ניגשו לאותו בחור וביקשו ממנו סליחה."

חמש שנים חלפו מאותו מאורע!

"באחד הימים פגשתי את אותו בחור, ואז הוא אמר לי: 'אני רוצה לומר לך שבאותם ימים שבהם עברתי את אותם השפלות, הבנתי, שעולמי היהודי חרב עלי'."

'דע לך, שכבר עמדתי רגע לפני עזיבת הישיבה, ועזיבת היהדות. לא יכולתי יותר לסבול את ההערות הפוגעניות של הסביבה! המילים שלך הצילו אותי'."

'על אותן שגיאות קשות שעשיתי, אני ודאי לא אחזור, מה שכן - עליך לדעת, המילים שלך שאמרת, הצילו דורות!'"

פעמים רבות אין אנו מבינים, מה הכוח שבדיבור ועד כמה מספר מילים יכולות לשנות מציאות, ולעיתים אף משפיעות לדורות. להלן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו על כך. לא בכדי אמרו רבותינו: 'מוות וחיים- ביד הלשון' וכן 'מחיה מתים במאמרו'. בכוח הדיבור אנחנו עלולים לגרום נזק בלתי הפיך לאדם או לחילופין להציל את האדם רוחנית כפי שמובא בסיפור המופלא הבא:

מדובר בבחור, שמדי לילה היה מפשפש בין חפציהם של חבריו, ובלאט, כשאיש לא היה מודע למעשיו הנוראיים, היה מבצע את זממו. הוא היה גונב.

מספר דקות לאחר מכן הוא היה נרגע. נראה, שאיש לא רואה אותו, ואף אחד לא יודע ממעשיו. הוא הרגיש את הכאב הצורב של חבריו, כאשר הם נדהמים לגלות, איך שחפץ יקר ערך נגנב מהם.

בנימים החבויים שבליבו היה כואב את כאבם, אבל הוא לא הצליח להתגבר על היצר שלו. הוא פשוט הלך שולל אחרי דחפיו הרעים ללא יכולת לעמוד מולם.

נושא הגניבות הפך לשיחת היום בין בחורי הישיבה. מידי יום הצטרף אומלל חדש למעגל המתוסכלים, והבחורים הרבו להגיש את תלונותיהם אל צוות הישיבה.

הללו כמובן שהבטיחו לשים את היד על הגנב, ולפתור אחת ולתמיד את התופעה הבלתי נסבלת. עד שיום אחד הגנב נתפס. המשגיח הודיע לבחורים, כי את זהותו של הגנב הוא בשום אופן אינו מוכן לגלות.

אבל בימים הקרובים הוא יחזיר לכל הבחורים את החפצים הגנובים. את הכסף שהוא גנב, הוא ביזבז, ולכן הוא יחזיר אותם בתשלומים.

אבל מבחורים סקרנים אי אפשר להסתיר בקלות מידע כל כך מסקרן, ומצירוף עובדות, בד בבד עם קישור חלקי משפטים שהם הצליחו לשמוע מפה ומשם, הבחורים עלו על הגנב.

מאותו רגע הוא הפך להיות "הבחור שגנב". הבחורים החלו לרדוף אותו ולפצוע את נשמתו, הם החליטו לרמוס אותו עד טיפת דמו האחרונה.

אומנם הוא לא היה 'טלית שכולה תכלת', אומנם הוא עשה מעשים קשים, אבל העונש, שהבחורים הענישו אותו, היה רמיסה מוחלטת.

"הלב שלי נקרע", סיפר יהודי שלמד באותה ישיבה באותה תקופה. "לא יכולתי לראות, איך הבחור הזה פשוט הופך להיות למרמס".

"ידעתי, שבאמת הוא הגנב. כיוון שממני הוא גם גנב

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל וולד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריין ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן ברקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל יעקב בן ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה זילפה בת רנדה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אביבה לושי ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה